

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 196.

Tiende Session.

49de Møde.

Tirsdagen den 7de Decbr. Kl. A.

Ordføreren (fortsat): Cre Debitor og Creditor ikke enige, da er der jo overhovedet ikke megen Grund til at frygte for de Misbrug, der have foranlediget hele den her omhandlede Bestemmelse; men naar Parterne ere enige, saa staaer det i deres Magt at give hele Retsagen en saadan Vending, som jeg for antydede; det staaer da i deres Magt at fremskynde Forhandlingen saaledes, at Creditor vil kunne opnaae en Dom, som ikke lige saa hurtigt som et Forlig, saa dog tidse nok i de allerfleste Tilfælde. Jeg skal derhos gjøre opmaerkksom paa, at det har en saerregen Mislighed at give Anvisning paa at faae Dom istedet for Forlig i de Tilfælde, hvor man maa frygte for, at Vedkommende vil misbruge sin Indflydelse over Debitor til at skaffe sig saadant Fortrin frem for de andre Creditorer; det er nemlig en egen Ting for Debitor ganske kort seend sin Fallit ved et Forlig at tilstaae en enkelt Creditor en Ret, der hører ham over alle de øvrige Creditorer, idet han derved let udspærrer sig for Mistanke for utilbørlig Begunstigelse af en enkelt Creditor, hvilket maa ske endog kan paadrage ham criminel Undersøgelse. Derimod mistænkes han meget mindre, naar Creditor har faaet Lejlighed til at faae en Dom, thi dertil kan han med Rette sige: Jeg kan ikke forhindre min Creditor i at erhverve Dom over mig; men

netop derfor kan denne Form blive brugt af dem, der ønske at have en Creditor paa de Andes Bekostning. Hvad angaaer Udvalgets Forslag til § 12, haabere jeg det ærede Thing vil gaae ind derpaa, da ikke blot den meget ærede Justitsminister, men ogsaa de ærede Medlemmer, deri overhovedet have udtalt sig derom idag, have ierkiendt, at i alt Fald Billighed kunde tale derfor. Jeg troer nu, man gjerne kunde bruge et stærkere Udtryk end netop Billighed, men det er jo ligegyldigt, naar Resultatet bliver det samme. Alt sætte Tristen til et Nat, troer jeg vil ikke være ganske rigtig; jeg troer naqvillig ogsaa, at 3 Maanedes vilde være en tilstrækkelig Tid for Vedkommende til at arrangere sig, naar Forholdet er saaledes, at vedkommende Debitor overhovedet kan tænke paa at arrangere sig, og hans Stilling i det Hele maa siges at være sund og nogenlunde solid.

Fischer: Der er ogsaa de ærede Herrer Jurister, som hidtil have havt Ordet, fremsført en stor Mængde Enkeltheder, som det vistnok er vanskeligt for flere end mig blandt Ifke Justitserne tilbørlig at overskue. Der er ogsaa fremsført Meget af de ærede Herrer, der forekommer dem i høj Grad oprørende, kunde jeg næsten sige, som ikke saa ganske stiller sig paa samme Maade for os. Den ærede Ordfører betragtede saaledes nylig med en vis Indignation den Tanke, at man i det foreliggende Tilfælde skulde give Domme og Forlig en anden og ringere Betydning end den, de ifølge vor Lovgivning havde i alle andre Tilfælde. Det forekommer mig dog, at man for Principets Skyld ikke burde følge denne Sætning i